

Говореше се, че ще останемъ тукъ нѣколко дѣня. Въ всѣкий случай прѣстояванието ни нѣколко дѣня бѣше твърдѣ намѣстото си.

Наистина, отъ ненавика къмъ похода, а особено, отъ пълната походна амуниция и проч., отъ силната горѣщина и, най послѣ, отъ не до тамъ добритѣ мѣрки и распорѣждания въ врѣме на похода, опълченцитѣ до толкова се бѣха измжчили и отпаднали, щото се чувствуваше необходимостта отъ една добра почивка.

Дружинния д-ръ Вязанковъ бѣ направилъ на дружината медицински прѣгледъ, на който се оказаха много опълченци съ изранени отъ ботушитѣ крака. По тѣзи именно причина, щомъ се вдигнаха опълченцитѣ отъ сънъ, и кундураджиитѣ се бѣха заловили за работа.

Днесъ на бивуака бѣха докарали двѣ лазаретни линейки за возение болни и ранени, впрегнати съ по три добри и яки коне. Тѣзи кола заедно съ конетѣ и всичкитѣ къмъ тѣхъ принадлежности бѣха подарени на опълчението отъ Букурешкитѣ Българи. Освѣнъ това, тѣ подариха още една голѣма и една малка походни палатки за болнитѣ и раненитѣ опълченци и офицери, една походна маса съ нѣколко сѣщо такива стола и разни медикаменти.

Въ тридневното стояние на опълчението при Букурештѣ, почти всичкитѣ офицери отъ дружинитѣ се изрѣдиха да отиватъ въ града, да го видятъ и си накупятъ потрѣбнитѣ нѣща и, слѣдъ продължителния усиленъ трудъ, да се повеселятъ. А въ Букурештѣ имаше, гдѣ чловѣкъ да се повесели: сладкарници, ресторанти, градини, шантани и пр. увеселителни мѣста, въ които свиряха музики.

Тия увеселителни мѣста, както и улицитѣ, биваха винаги прѣпълнени по цѣли нощи съ народъ; а особено ул. „Поду-могушой“ до толкова биваше прѣпълнена съ разво-калибренъ народъ, щото не можеше чловѣкъ да мине, безъ да не му оправятъ кокалитѣ, та не е и чудно! Въ Румѣнската столица и въ нормално врѣме, винаги биваха улицитѣ препълнени съ множество народъ, а сега толкова повече, когато въ столицата на „Михаилъ Витязулъ“ се намираще глав-